

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 1 Iulie v. 1897 încep
nove abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.Domnii abonați sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foii.Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, oare începe cu prima și
se termină cu ultima lună, după
stilul vechiu.Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele să fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonați vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fașile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna” până
acum.

Administrațiunea.

Analogie de situații.

Cetitorii noștri cunosc cuprinsul Me-
moriului prezentat de Românii din Tesalia
și Epir Sultanului și reprezentanților mar-
rilor puteri la Constantinopol.Românii din Tesalia, o provincie dă-
ruită de marile puteri în 1881 Greciei,
se plâng în memoriul lor, că Tesalia a
fost încorporată statului grecesc, că ei
în tot timpul acesta au fost obiectul pri-
gonizării peleniste, că limba lor le-a
fost alungată din școli și din biserici, cu
un cuvânt că naționalitatea lor suferă de
opresiune grecească. Ei accentuează apoi,
că pe timpul dominației turcești, țeri-
șoarele lor — Epirul și Tesalia — erau
mai multumite sub raportul politic și na-
țional, și cer în consecință, ca aceste
țeri să nu mai fie reincorporate Statului
grecesc.Răsboiul din urmă a dat probe eclan-
tante despre lipsa de destoinicie politică
a Grecilor. Memoriul Românilor din Tes-
salia e o probă mai mult, că bărbății de
stat ai Greciei sunt încă în faza copi-
lăriei politice.Pasul Românilor din Epir și Tesalia
ne arată, că administrațiunea grecească
nu a fost capabilă să corăspundă misiunii
ce i-a dat Europa, când aceasta i-a cedat
aceste două provincii locuite de Români
și Macedoneni.Statul grecesc s'a mulțumit să stoarcă
biruri dela aceste populațiuni și să nu le
dea nimic în schimb. Astfel majoritatea
populațiunii de acolo nu simte nici un
fel de atracțiune, nu are nici un fel de
simpatii pentru statul grecesc, ci se de-
clară gata a face cauză comună cu Turcia
și cere să fie restabilită stăpânirea semi-
lunii în aceste provincii.Nu cercetăm ce fel de politică tre-
buia să fie făcut bărbății de stat dela
Atena față cu aceste provincii. Era treaba
lor să-și dea seamă de problemele ce
aveau de îndeplinit. Noi constatăm, că
Românii și Mahomedanii din Epir și Tes-
salia sunt adânc nemulțumiți de când au
ajuns a fi supuși Greci.Aceasta înseamnă că statul grecesc
nu numai că nu a reușit să cucerească,
prin o politică cuminte și prevăzătoare,
simpatiile acestor populațiuni, ci și le-a
înstrăinat cu desăvîrșire, mai mult chiar:
și-a făcut dușmani de moarte din acești
supuși, așa că azi, în înverșunarea lor
elementară, ei cer să fie detașați de Greci
și alăturați la imperiul turcesc.Firește, că Românii din Grecia ar
fi luptat și ei în rindurile Grecilor, dacă
ei ar fi avut *interese reale*, ca Grecia
să triumfeze, ar alte cuvinte dacă politi-
ca grecească ar fi căutat să-și mulțu-
mească, în acest timp de 16 ani, și să-și
convingă prin *fapte*, nu prin frase goale,
că administrațiunea grecească e mai creș-
tină, mai dreptă și mai echitabilă față
de ei, decât cea turcească.Dacă dar memoriul Românilor din
Tesalia va fi măhnit pe Greci, aceștia să
nu uite, că ei și numai ei sunt de vină,
că populațiunea română nu se simte ata-
șată de statul grecesc. Adâncă trebuie
să fie nemulțumirea acestor Români, dacă
ei se simt mai mult atrași spre Turcia
păgână și medievală, decât spre Grecia
creștină și „modernă”!Negreșit, nu credem, că marile pu-
teri, cari și-au arogat dreptul de a ho-
tări condițiunile păcii dintre Greci și
Turci, vor consimți, ca Tesalia și Epirul
să fie reincorporate Turciei. Dar atitu-dinea Românilor din Tesalia ne reamin-
tește imputările ce se făceau Românilor
din Transilvania, când ei luptau în con-
tra Maghiarilor „liberatori” și pentru Au-
stria absolutistă dela 1848.Erau lipsite de temei aceste impu-
tări, pentru că Românii ardeleni de fapt
și cu drept cuvânt, aveau simpatii pentru
Austria, care proclamase principiul egalit-
ății drepturilor naționale, și nu puteau
lupta alături de Unguri, cari în fond nu
căutau decât să-și asigure o dominațiune
absolutistă asupra imensei majorități a po-
pulațiunii.Și dacă d. p. astăzi s'ar isca un
răsboi între Austria și Ungaria, cine ar
pute face recriminări Românilor din Tran-
silvania de cumva ei și de astă-dată s'ar
da de partea împăratului și a Austriei?Cine s'ar pute mira măcar de o ase-
menea atitudine?Nu ved Românii zi de zi enorma
deosebire ce există între raporturile din
Austria și cele din Ungaria?Nu ved ei, că naționalitățile din
Austria se bucură de drepturi, a căror
simplă accentuare îi atrage în Ungaria
processe și condamnări de ani de zile de
pușcărie?Nu înțeleg ei, că Austria merge
azi cu pași gigantiști spre *federalism*,
ear' Ungaria spre *despotismul* de rassa?Și au avut Românii în trecut, și ar
avea ei astăzi nevoie de a fi instigați de
„Camarilla” dela Viena spre a refusa a
face cauză comună cu Maghiarii?Și dacă în viitor s'ar întempla ca
Românii din Transilvania cu toată desa-
măgirea dela 1848 și 1867, să lupte din
nou alături cu regimentele împărătești
împotriva unei eventuale revoluțiuni ma-
ghiare, răspunderea are să cază întreagă
asupra celor ce au avut treizeci de ani
de-ardind toate puterile Ungariei în mâ-
nile lor, și nu au fost capabili să dea
Românilor o situațiune politică, *care se
merite, ca pentru ea Românii să fie
gata a-și da sângele și viața.*Acum, cu ocaziunea jubileului Re-
ginei Victoria a Engliterii, Irlandezii au
arangeat câteva demonstrațiuni anti-en-
glezești.Pe primăria din Dublin a fost ar-
borat un drapel negru. Mii de Irlandezi
au pornit apoi pe strade purtând și ei
drapele negre și strigând: „*Dumnezeu
se protejează pe Irlandezi!*”Alte mii de Irlandezi înaintau pe
alte strade purtând un *scrin* cu ins-
cripția: „*Imperiul Britanic*”...Cine poate face o crimă acestui po-
por conștient de drepturile sale, și careluptă pentru ele cu extrem devotament,
că se dedă la asemenea acte anti-en-
glezești?Trebuie să fie cineva lipsit de ori-ce
orientare în relațiunile dintre Englezi și
Irlandezi, ca să nu înțeleagă mobilul pro-
fund etic și *adeverat patriotic* al acestor
manifestări.Românii din Tesalia, Românii din
Transilvania, Irlandezii sunt popoare adulte,
ajunse la conștiința personalității lor na-
ționale. Ele au luptat pentru drepturile
lor la o viață națională, fără ca prepo-
tentele puteri ce-i în încetușă să se fi
cedat, fără ca statele respective să-și fi
înțeles propriile lor interese de conser-
vare și să se fi căutat a crea acestor na-
ționalități situațiuni mulțumitoare pen-
tru ele.N'au deci aceste state nici un drept
a se plânge, dacă aceste populațiuni
nu-și identifică soarta lor cu ele.

Sibiu, 8 Iulie n.

Autonomia catolică. „Pester Lloyd”
începe a prevesti rău despre autonomia cat-
olică. Într'un articol al numărului său de ieri
organul guvernului o spune clar, că congre-
sul ce se va întruni se va și împrăștia fără
rezultat, și cu el chestiunea autonomiei cat-
olice earăși va dispăre pe decenii înainte dela
ordinea zilei. Causa acestui prorocit fiasco?
Adevărată cauză, dacă prorocia se va împlini,
e că guvernul n'a voit și nu vrea să-și
dece bisericii catolice și peste tot ori-cărei bi-
serici — *autonomie*. Aceasta, firește, „Pester
Lloyd” nu o spune; el înșiră alte cauze.
Aume: alegerile pentru congrese se fac cam
ca și pentru congresele sârbești. Oamenii gu-
vernului nu reușesc. Pentru acest fapt „P.
L.” învinovătește episcopatul catolic, fiindcă
a lăsat așterile în grija clerului dela țeară,
care este ostil guvernului pentru reformele bi-
sericești.A doua cauză — aceasta ne privește
mai mult — e, că greco-catolicii Români nu
participă la congrese. Și apoi — rargumentează
„P. L.” — chemarea congresului e să creeze
autonomie pentru *catolicii de rit latin și gre-
cesc*. Românii însă nu vin la congrese; con-
gresul trebuie să țină la principiul *nil de nobis
sine nobis*... Prin urmare...„Maxima despre dreptul majorității —
scrie „Pester Lloyd”, nu se poate aplica aici.
Aceasta are valoare num i pentru elementele
reprezentate prin o majoritate ori o minori-
tate, nu însă pentru o *parte*, care înainte
neagă legalitatea și validitatea hotărârilor, ce
s'ar lua”.Ne surprinde apărarea ce ni-o face or-
ganul guvernamental; dar ne îndoiim de sin-ceritatea lui. Știm, că împregiurarea aceasta
o folosește numai ca o armă binevenită în
contra autonomiei. Adevărul e, că guvernul
nu vrea să deie din mână puterea ce o are
asupra diferitelor biserici catolice.Faptul, că Românii greco-catolici nu iau
parte, ear' Rutenii vor lua parte numai ca să
protesteze împotriva îngremierii, — n'ar ave
să zălărnicească toată cauza autonomiei, dacă
totu adevăr guvernul vrea, sincer și cinstit, să
realizeze această legitimă dorință a catolicilor,
de rit latin și grecesc.Pottească și exopereze permisiune pentru
un congres propriu al Românilor greco-catolici,
și atunci fiecare biserică își va organiza auto-
nomia sa, independent și proprie. Numai ast-
fel s'ar împlini dorința *bisericești*.Decât că tocmai asta nu o vrea guver-
nul maghiar.**Ungurii și Lueger.** Camera comer-
ciului din Budapesta era să răspundă lui *Lue-
ger*, pentru ultimul atac ce a dat Ungurilor.
Era să-l atace și ei..., dar s'au mai gândit.Un patriot, *Kohn* (!) Gábor a interelat
în ș-dința camerei pe președintele, că are de
gând să respingă atacurile ce via zilnic din
Austria, mai ales din partea lui Lueger?Președintele, Lánzy Leo, a răspuns, că
Lueger, care posedă fatreg disprețul lor (adeacă
al Ungurilor) nu e vrednic să steie omul de
vorba cu el.Patriotul *Kohn* însă a reflectat preșe-
dintelui, că atacurile lui Lueger nu trebuiesc
desprețuite. Înainte cu zece ani — zicea
Kohn — n'am luat în serios pe Lueger, dar
eată el a ajuns primar al Vienei, întărit de
chiar Maiestatea Sa”. Cu toate acestea la
cererea președintelui viteazul *Kohn* și-a re-
tras interpelația...

— Dar' să nu mai fi umblat.

Românii la Bruxella. Foile ungu-
rești anunță, că la *conferența interparlaman-
tară* din Bruxella vor lua parte următorii
membri români: V. A. Urechia, Grădișteanu,
Beloesco, Ionescu, Dr. Iovitz, senatori; apoi
deputații: N. Fieva, A. Alex. Enacovici, C. C.
Maltezeanu, N. D. Morosanu, Naum Mărcu-
lescu, Al. Păclăuș, I. Poienaru-Bordea, A.
George Scortescu și Ioan Vilacrosse.Ca să îndemne cât mai mulți Unguri a
merge la Bruxella, ziarele maghiare se în-
treabă ce vor Românii, de se duc așa de mulți
la Bruxella?Nouă nu ni-se par așa de mulți; sîn-
tem conștienți, că Ungurii vor fi și mai mulți.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Jules Verne.

Castelul din Carpați.

Roman din viața poporului românesc din Ardeal.

— Traducere autorizată, —

de

Victor Onțor.

(Continuarea 11.) (Reproducerea interzisă).

— Ei, aceasta nu se poate crede nici-
odată, replică dascălul Petrica plin de interes.— Ba foarte ușor se poate crede, adăuse
birul, din cauza că până acum n'a avut nime
ochian, cu care să poată vedea ce se întâmplă
în cetate.Observarea era foarte adevărată. Feno-
menul pute să fi fost produs cu mult mai
înainte, și fără de a-l fi observat ciobanul
Bucur, ori-cât de buni ochi avea. Dar ori-cum
stă lucrul, fie că amintitul fenomen e nou ori
vechiu, nu se poate trage la îndoială, că cas-
telul din Carpați acum era locuit de ființe
omenești. Aceasta era un lucru dintre cele
mai neliniștitoare pentru locuitorii din Mățești
și Vulcan.Învățătorul Petrică spre a-și sprigini
propria sa convingere zise:— Ființe omenești, oameni buni?... Nu
pot să cred, nici-decum. La ce fel de oameni
le-ar fi venit în minte, să-și caute scăpareîn castel? Cu ce gânduri, și cum ar fi putut
ajunge acolo?...— Ce spui dumneata, cine să se fi as-
cuns acolo? strigă primarul Colțu.— Ființe supranaturale, răspunde das-
călul într'un ton impunător. Pentru-ce să nu
fie spirite, draci, strigoi, poate chiar iele pe-
riculoase, care se arată în formă de femei
frumoase....Între-aceia, privirile tuturor erau îndre-
ptate către ușa, ferestri și sobă. Și în adevăr
fiecare avea un sloiu de ghiață în spate, ca
nu cumva să se arate una sau alta din fan-
toamele înșirate de învățătorul Petrică.— Dar' oameni buni, își lua cutezanța
a zice Ionas, dacă acele ființe sunt duhuri,
apoi nu înțeleg de ce au făcut foc, că n'au
să-și facă de mâncare....— Dar' vrăjitoriile lor?... răspunde Bu-
cur. Nu știți, că trebuie să facă foc pentru
vrăjitorii?— De bună seamă! adăuse dascălul
într'un ton, ce nu suferia contrazicere.Această părere a fost primită fără a o trage
nime la îndoială, și credința tuturor era, că nu
oameni, ci ființe supranaturale și-au ales
castelul din Carpați ca teren pentru planu-
rile lor.Până acum Niță Stan nu luase parte la
dispută. Pădurarul se mulțumise a asculta
cu atențiune ce zice unul și altul. Vechiul
castel, cu murii sei misterioși, origi-
nea sa antică, întocmirea sa feudală, în tot-
deauna i-a înșufat lui mai mult curiozitate,
decât respect. Și totuși, fiind om harnic, deși
era tot așa de lesne crezător ca ori-care altlocuitor din Mățești, dînsul a simțit de mai
multe-ori dorința de a merge, să cerceteze
acea clădire veche.Se poate închipui, că Măriuța l'ar fi
abătut cu ori-ce preț dela o întreprindere atât
de cutezată.Dacă l'ar fi venit asemenea gânduri
până ce era încă liber de a lucra după pla-
cul seu, treacă ducă-se! Dar' un logodnic nu
mai poate face ce vrea, nu se mai poate
arunca în niște astfel de aventuri. Acesta era
lucru pentru un smintit nepăsător. Dar' fru-
moasa fetiță, pe lângă toate rugărilor sale, se
temea totdeauna, ca pădurarul să nu-și exe-
cute planul. Ce o mângăia nițel era că Niță
Stan nici-odată nu s'a declarat formal, că va
merge în castel, c'atunci nimenea n'ar fi avut
putere asupra lui, să-l reție, — nici chiar ea.
Știa bine, că e un om îndărătnic și resolut,
care nici-odată nu și-ar fi retras cuvântul dat.
Ce zice el și face. Pe Măriuța ar fi apucat o
fiori de moarte, dacă ar fi știut ce gânduri
are iubitul ei, în aceste momente.De vreme ce Niță Stan păstra tăcerea,
nimenea nu luase în considerare părerea, cio-
banului Bucur. A visita castelul din Carpați
acum când era locuit de draci, cine ar cu-
teza aceasta, dacă mai are numai nițică
minte?... Asfel fiecare găsea motive destul de pu-
ternice, ca să nu se încerce nimic... Primarul
era prea bătrân ca să facă o cale așa de grea...
Dascălul avea să meargă la școală, Ionas avea
să-și îngrijească de cârcimă, Bucur avea să
pască oile, ceilalți țărani aveau să se îngri-
jească de vitele lor și să facă fân.Nu, nici unul nu cuteza să ie asupră-și
așa ceva, și fiecare zicea în sine:Cine are curajul, meargă la cetate, căci
poate vedea ori-cine, c'acela nu mai vine
înapoi!În acest moment se deschise repede
ușa cârcimei spre marea uimire a celor
de față.Era doctorul Păraian, — și dînsul foarte
ușor putea să fie privit ca una din acele fan-
toame periculoase, despre care vorbește das-
călul Petrică.Pacientul seu murise — ceea-ce făcea
mai mult onoare prevederei sale medicale, decât
talentului seu. Doctorul Păraian grăbi deci la
întrunirea dela „*Regele Matia*”.

„În fine eată-!”, strigă primarul Colțu.

Doctorul Păraian se grăbi a strânge
mâna celor de față, apoi zise într'un ton cât
se poate de ironic:„Ei, prieteni, peste tot locul castelul...
castelul dracului, numai de acesta se vorbește...
O! fricoșilor!... Dacă ați văzut, că iese fum
din acest vechiu castel lăsați să iasă!... Dar'
învățătorul nostru Petrică nu se afumă și el,
ba încă toată ziua?... Într'adevăr, întreg satul
e în spaimă!... În decursul vizitelor mele
n'am auzit vorbindu-se decât de asta! Duhu-
rile cele rele au făcut foc în cetate?... Și de
ce nu dacă le-a apucat frigul?... Se vede,
că în odăile castelului e gura și în luna lui
Maiu... Ori doară coc pâne pentru cei de pe
ceea lume! Mai știți? Doară și acolo trebuie
să mănânce oamenii, dacă e drept, că în-
viem!... Acolo sunt poate brutării din cer, care
au venit să facă pâne...”Ar fi fost în stare să-ți spuie un șir
nesfârșit de glume, de care erau sătui până
în gât sătenii din Mățești. Dar' doctorul Păra-
ian vorbea cu o fală de necrezut.

Îl lăsara să vorbească.

Pe urmă îl întrebă primarul:

— Așa, dumneata, doctore, nu dai nici
o însemnătate celor ce se petrec în castel?...

— Nu, domnule Colțu.

— Nu cumva ai zis dumneata, că ai fi
gata să mergi acolo... dacă te-am ruga noi?...— Eu?... răspunde infirmierul nepărăn-
du-i bine, că i-a adus aminte de vorbele sale.— Firește... Ai zis și ai repetat de mai
multe-ori! — insistă învățătorul.— Am zis... fără îndoială... și într'ade-
văr, pot să zic și acum.— Nu-i destul să zici, trebuie să și faci,
răspunde Petrică.

— S'o fac?

— Da... și noi stăruim, ba încă te și
rugăm să o faci, adăuse primarul Colțu.— Înțelegeți, dragii mei... sigur... o ast-
fel de întreprindere.— Ei bine, dacă vedem că te dai în-
dăr, zise cârcimarul, nici nu te rugăm... fără
zicem, că nu ai curajul.

— Eu, n'am curajul?

— Nu! domnule doctor!

— Ionas, mergi prea departe, replică
primarul. Nu trebuie să provoci pe domnul
Păraian. Știm noi, că domnia sa e om de
cuvânt... Și ce a zis, va și face; va face-o... și
nuai pentru-ca să facă un serviciu satului și
ținutului.

(Va urma).

„Ardeleana“

instituit de credit și economii, societate pe acții în Orăștie.

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depuneri: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3,000.000. [1451] 8—12

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;
- 2) primește depuneri, dela particulari cu 5% și cu 5%, ear' dela corporațiuni cul. cu 6%;
- 3) cumpără și vinde realități;
- 4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
- 5) ardează și exardecă realități;
- 6) cumpără și vinde efecte publice;
- 7) mijloace operațiuni, specificate sub 3, 4, 5.

La institut se mai află 500 acții proprii, puse în vîndere conform prospectului stăvrit de direcțiunea institutului sub nr. 68/1897.

Ori-ce afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în biroul institutului, ear' înscris prin corespondență.

Orăștie, în Maiu 1897.

Direcțiunea.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vînzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru neșpecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
- Vol. II. (Volkstliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
2. „Vlach-Maglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympo-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
- „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă „ 2.80
- „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă „ 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbatilor de specialitate. Toate sînt scrise de sine înfeles, în limba germană.

Librăria „Tipografie“, societate pe acțiuni.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vînzare

„POESII“
DE
IOAN N. ROMAN.
Preț 50 cruceri.

„Tipografia“, societate pe act. în Sibiu.

Portretul
lui

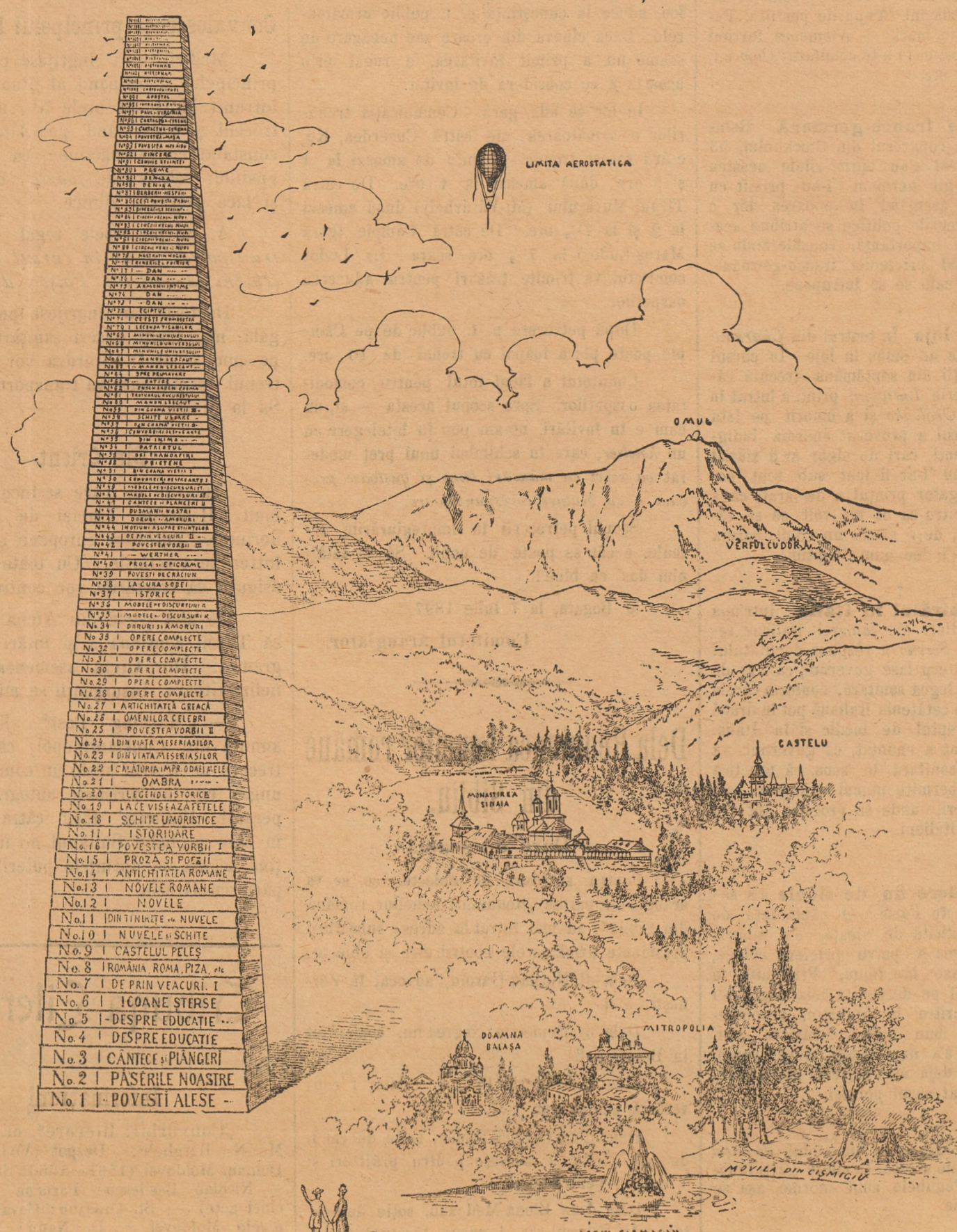
Dr. Gregoriu Silași,

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, în mărime de 24×32 cm. se trimite francat pentru 25 cr.

Librăria „Tipografie“, soc. pe acțiuni.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vînzare toate volumele apărute până acum în „Biblioteca pentru toți“.

Păcală și Tândală în București.

Păcală. — Măi Tândală, tu știi că Francezii nu prea sînt pricepuți în geografie... Dar' credeai tu că Buzoianu, care e profesor de geografie în Români, se nu cunoască munții românești?

Tândală. — Eu cred toate alea, vere.

Păcală. — Ei bine, mē, în harta cea nouă ce a scos și în geografie a pus multe, a pus orașe, sate până și cîtune ear' de muntele cel mai înalt dela noi, care întrece și Bucegiu, și Omul și Caraimanu și tot, n'a pomenit.

— Apoi care munte e mai înalt decît cel de care vorbești că nici eu nu știu să mai fie vre-unul.

— E „Biblioteca pentru toți“ a lui Müller, a Neamțului acela din colțul pasagiului.

— Ce pasagiu?

— Pasagiul român, nu știi, pe Calea-Victoriei Nr. 53?

— Al da, și ce munte are Müller? A cumpărat vre-un munte?

— Da, și încă a dat bani mulți. Numai lui Stăncescu cît 'i-a dat ca să facă lucrările!

— Tot nu înțeleg.

— Măi, „Biblioteca pentru toți“ cărțile care se vînd numai 30 bani (adeacă 16 cr.) una și care sînt așa de frumoase și de bune pentru toată lumea doritoare de citire, folositoare și plăcute, a tipărit nici în doi ani, mai bine de 100 de numere și din acestea numere s'au vîndt vre-o 400 000 de exemplare pe care de le-ai pune una peste alta ar întrece în înălțime și pe răposatul turnul Colții și dealurile cele mai mari și Omul și Caraimanu, și Bucegiu și piscurile cele mai înalte ale munților noștri.

— Ce spui mē Păcală?... Apoi știi că eu nici nu cunosc Biblioteca asta a lui Müller? Dau fuga să cumpăr și eu. Pe care să le iau mai bune?

— Cere catalogul că ți-l da gratis și alege pe care vrei; ai de toate felurile, dela nuvelă cinstită bună pentru copii până la roman, și ai și o grămadă de autori români aleși.

Au apărut până acum:

Nr. 1. Andersen, Povești alese. 2. S. Fl. Marian, Păstirile noastre. 3. Mihail Zamfirescu, Cîntece și plîngeri, I. 4-5. Herbert Spencer, Despre educație. 6. A. Vlașuță, Icoane țerșe. 7. Carmen Sylva, De prin veacuri, I. 8. Michelet, România, Roma, Pisa, etc. 9. Leo Bachelin, Castelul Peleș. 10. T. Maiorescu, Noile și Schițe. 11. André Theuriet, Din tinerețe, etc., novele. 12. M. Demetrescu, Noile. 13. Duiliu Zamfirescu, Noile romane. 14. Wilkins, Antichitatea română. 15. Gr. M. Alexandrescu, Proză și poezii. 16. Anton Pann, Povești vorbiri, I. 17. Doamna Coloma, Istoriile. 18. Alfred de Musset, La ce vîscă fetele. 19. Bolintineanu D., Legende istorice. 20. Genevraye, Ombră roman. 21. Maistre Xavier, Călătoria împreg. odții mele. 22. Popov-Bănăscu, Din viața meseriașilor. 23. Anton Pann, Povești vorbiri, II. 24. Biografie oamnelor celebri. 25. Mahaffy, Antichitatea greacă. 26-28. Creangă, Opere complete. 29. Ionescu-Gion, Istorie. 30. D. D. Stăncescu, La gura sobei. 31. Povești de Crăciun. 32. Radu D. Rosetti, Proză și epigrame.	Nr. 38. Goethe, Werther, roman. 39. Anton Pann, Povești vorbiri, III. (ultim). 40. Carmen Sylva, De prin veacuri, II. (ultim). 41. Huxley, Noțiuni asupra științelor. 42. Depăreașanu, Doruri și amori, I. 43-44. Adamescu, Modele de discursuri române. 45. Depăreașanu, Doruri și amori II. (ultim). 46. Dr. Urechilă, Dugmanii noștri. 47. M. Zamfirescu, Cîntece și plîngeri, II. (ult). 48-49. Adamescu, Modele de discursuri străine. 50. Pecan și Baude, Convorbiri despre arid, I. 51. A. Vlașuță, Din goana vieții, I. 52. François Copée, Prietene, roman. 53. Wildenbruch, Din Trandafiri. 54. Bourde, Patriotul. 55. Radu D. Rosetti, Din inimă. 56. Pecan și Baude, Convorbiri dpr. artă, II. (ult). 57. A. Vlașuță, Din goana vieții, II. 58. Caragiale, Schițe ușoare. 59. A. Vlașuță, Din goana vieții, III. (ultim). 60. Abatele Prévost, Manon Lescaut, roman, I. 61. D. R. Rosetti (Max), Trovatorul Bucureștilui. 62. Tennyson, Enoch Arden, poemă. 63. D. C. Ollanescu (Ascanio), Satire. 64. Costin, Spre primăvară. 65-66. Prévost, Manon Lescaut, v. II. și III. (ult). 67-69. Minunile universului, vol. I, II. și III. 70. P. Dulfu, Legenda Țiganilor. 71. Const. Stăncescu, Ce este frumusețea. 72. Buzoianu, Egiptul. 73-74. A. Vlașuță, Dan, partea I.	Nr. 75. A. Sihleanu, Armonii intime. 76-77. A. Vlașuță, Dan, partea II. și ultima. 78. Augier & Sandeau, Ginerile lui Poirier. 79. A. Pann, Nastratin Hogea. 80-84. Filimon, Cocotă vechi și noi, roman. 85. Adamescu, Biografiile scriitorilor români. 86. Putlitz, Ce povestește pădurea, (novele). 87. G. T. Buzoianu, Berberit-Kesperidele (geografie). 88-89. Dumas (Al. ful), Denisa, teatru. 90. H. G. Lecca, Poeme. 91. Gastineau, Gentile științe și industrie, (biografii). 92. Radu D. Rosetti, Sincere, (poezii). 93-94. A. Pann, Povești lui Moș Albu. 95. G. T. Buzoianu, Caragiale-Cyrena (geografie). 96-97. B. de St. Pierre, Zăul și Virginia, (rom.). 98. Stăvri, De demult, (poezii). 99. Percă, Apostol, (poemă). 100. Andersen, Carte de chipuri fără chipuri, (novele). 101-110. Urechilă, Dicționar frances-român. 111. Th. M. Stoicescu, Poezii. 112-113. Morand, Introducere la studiul științelor fizice. 114. Seneca, Lăncișta sufletăscă. 115. Dumitru Teleor, Alte schițe umoristice. 116-117. A. Vlașuță, Iubire, poezii. 118. V. Pop, Flăcări, (amintiri duiosae, schițe și nuvele). 119. Carmen Sylva, Robia Peșcului, traducere de Elena Radu Rosetti.

Fiecare număr costă numai 16 cr.

Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marshall.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressandt.